

gjøre disse saa vigtige Spørgsmaal. Som Følge deraf have til forskjellige Tider aldeles modsatte Anskuelser gjort sig gjældende, eller ialfald søgt at gjøre sig gjældende, og vi have endnu idag hørt, at de Valglove, der for saa Nar siden ere vedtagne ved Regjeringens og Rigsdagens Samvirken, bestrides og betragtes som i den Grad fordærvelige, at man til enhver Priis vil af med dem igjen. Paa denne Maade er det overmaade vanskeligt at komme til en endelig Ordning af de communale Forhold. Saaledes, som man imidlertid er gaaet frem — jeg vil indrømme, det væsentlig er Rigsdagens Skyld, at det er gaaet saaledes — troer jeg, der ikke er Andet at gjøre end at bygge paa den Grundbold, her er lagt. Der er jo, saa bestebent det end seer ud, i Udkastets §§ 23 og 24 givet en meget vigtig Myndighed til Communen. Naar Communalbestyrelserne i Byerne kunne vedtage deres eget Budget, og naar de i en temmelig omfattende Grad selv kunne bestemme om deres Eiendommens Salg, om Laans Optagelse o. d. l., saa er Myndigheden i den Grad flaaet fast, at der egentlig ikke behøves overordentlig Mere i denne Retning. Jeg troer nu rigtignok, at Lovudkastets § 24 haade siger for meget og for lidt. Det vil være nødvendigt, antager jeg, at der tages Bestemmelse om Grændserne for den communale Bestyrelses Myndighed til at afhænde af Communens Eiendomme, til Pantfættelse o. d. l. Det Princip, der er flaaet fast med Hensyn til Laan, er det, at naar Communens Borgere selv ville bære Læstet ved de Foranstaltninger, de foretage, saa skal deres Myndighed være meget ubstrakt; naar de derimod ville trække Bærlor paa Fremtiden og kaste over paa Efterkommerne Udgifter til de Foranstaltninger, de selv have besluttet, saa skal der et høiere Samtykke til de Beslutninger, der tages. Den samme Tanke, hvorefter det bestemmes, at Ministeriets Samtykke altid er nødvendig til Laan, som ikke ved aarlige Afdrag ville være tilbagebetalte inden Udløbet af 15. Aar o. d. l., maa ogsaa føre til Indskrænkninger med Hensyn til Raadigheden over Communens Eiendomme. Hvad kan det hjælpe, at Communalbestyrelsen ikke kan optage Laan uden visse Indskrænkninger, naar den f. Ex. kan sælge bethdelige Eien-

domme, som Communen har, og derved netop kaste over paa Efterkommerne det, de selv skulle bære i en begrændset Tid? Man kan vel ikke tage eens Bestemmelser for alle Rjbstæderne, men jeg troer, det vilde være rigtigt, at der blev i selve Loven taget Bestemmelser, hvorefter denne Myndighed blev stillet under visse Grændser saaledes, at man satte en vis Sum som den laveste og høieste, indenfor hvilken de communale Myndigheder kunde tage Beslutning. Jeg troer ogsaa, at det meget godt gaaer an i denne Lov, skjøndt den ikke omhandler Communalbestyrelsens Myndighed uden i §§ 23 og 24, at optage Bestemmelser i samme Retning som de, der ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) i et særligt Lovforslag. Han har troet at maatte stille dette Forslag særskilt, da det efter hans Mening ikke ret vilde passe ind i denne Lov; jeg skal ikke her udtale mig om Realiteten af dette Forslag, men det synes mig, at Loven, ifølge dens Sammensætning, meget godt vilde tillade, at Bestemmelsen i den blev optagen som Endringsforslag. I det Forslag, der i forrige Session blev fremlagt af Regjeringen, var der en § 20, hvortil Forslaget ganske vist kunde knyttes; i den nu forelagte Lov antager jeg, det maa indskydes som en særlig Paragraph, men det er Noget, jeg vil henstille til den ærede Rigsdagsmands Overveelse. — At der bør være en overordnet fælles Communalbestyrelse for Land og By, det maa jeg tilstaae er mig saa klart, at det har forbauset mig, at man har kunnet beskrive et Forslag derom. Det maa jo dog være klart for Enhver, der har havt det Mindste med den Slags Sager at gjøre, at der er saamange Interesser, der ere fælles for By og Land, at det ikke gaaer an at sige, at de ikke have væsentlige Interesser fælles. Hvergang der er Spørgsmaal om at bygge et Raadhuss eller et Sygehuss, i en vis mindre Kreds, vil Landet have fælles Interesse med Byen; der kan tænkes andre Tilfælde, hvor flere Byer have samme Interesse, og atter andre Tilfælde, hvor en større Kreds af Amtet har Interesse fælles med Byerne, f. Ex. ved Oprettelsen af Tvangsarbejdsanstalter og deslige. Det Samme er ogsaa Tilfældet med Hensyn til hele Skole-